

Harland Hansens og Kyrre Høydahls gravferd.

gikk, for seg fra de to heimene på Rossfjordnes lørdag den 13. desember. I 11 tida gikk det ei stor folkevandring ut fra begge heimene. De fulgte etter bårerne til de kjære bygdas sønner som i sin beste alder var rykket bort på en så hastig og tragisk måte. Begge følgene møttes og samla seg deretter ved vegkrysset og fortsatte derfra opp til kirken, som da alle hadde tatt plass, var blitt nesten fullsatt.

Forsamlingen sang: «Gud når du til oppbrudd kaller».

Prost Hans Høydahl forrettet og talte fra prekestolen varmt og gripende trøstens ord til de pårørende og øvrige tilhørere. Han sa mellom anna at det var en av de sørge-
ligste hendinger som kunne ramme kone og barn, dette å miste sine kjære menn og forsørgere på en slik tragisk og brått måte.

Han bar fram takk til Gud og alle som hadde vært hans redskaper til at de omkomne begge var blitt funnet, slik at de no fikk kvile i den kirkegård ved kirken som de var så glad i.

Han minnet forsamlingen om å alltid være rede når Gud kaller. Vi står her alle med tung sorg spørrende: hva er meninga med dette å rykke bort to av bygdas beste folk fra kone, barn og heim? Vi forstår bare stykkevis, men vi veit sikkert at Gud er en kjærleg far som har ei meining med alt. Han kaller oss på så mange måter. Må han få hjelpe disse sørgende etterlatte og oss alle til å sei som Jobb: «Herren gav, Herren tok, Herrens namn være lovet». Må han signe Harland Hansens og Kyrre Høydahls kjære og hjelpe dem fram gjennom tida til de kan få møtt disse sine kjære igjen når hans time kommer. Må han hjelpe oss alle av sin store kjærlichkeit.

Guds fred og signing over de bortgangnes minne.

Salmen: «Din o Jesus din o være».

Etter talen tok kransepålegginga til. Det var et veld av blomster og kranser.

Prost Høydahl la ned krans på Kyrre Høydahls bære fra kone og barn: «Kjære Kyrre, denne krans skal være et synlig uttrykk for den takk vi vil sei deg for kjærleg omsorg og for alle gode råd og den oppmuntring du støtt ga oss. Takk for, samværet her og for hva du var for oss».

Likeså la prost Høydahl krans fra Kyrre Høydahls søsken: «Kjære Kyrre, du var oss så god en bror på mange måter. Ikke minst satte vi stor pris på deg for de gode råd du alltid hadde å gi oss. Takk for alt».

Håkon Kvamme la ned krans på Kyrre Høydahls bære fra Rossfjord Idrettslag: «Kjære Kyrre ved din bortgang har idrettslaget mista en av sine beste medlemmer. Med takk for hva du var og for godt foredømme legges denne krans på din bære».

*

Klokkar Flygel la deretter ned krans på Harland Hansens bære fra kone og barn: «Det er ikke lett for meg i dag å finne ord for hva vi føler i dag, kjære Harland, ved din bære. Denne krans fra dine kjære skal være et lite teikn på den takk de vil bære

fram til deg for all omsorg og kjærlichkeit under samlivet her. De står så sorgfull i dag, men det er likesom jeg synes høre deg sei dem: «tap ikke motet. Og til dere barn ville nok far sikkert ha sagt om at han nå kunne nådd dere: Glem ikke å alltid være snill og god mot mor. »

Klokkar Flygel la og ned krans fra Harland Hansens fostersønn med takk fra denne for at han hadde sørget så godt for ham som en god far.

Marie Nordås la ned krans fra Harland Hanssens søsken med varm takk for hva han hadde vært for dem. Tilslutt la kontrollør K. Fjørtoft ned en krans fra Troms fiskar-fylking med takk for Harland Hansens innsats som representant for sin stand både på fiskefeltene og når det gjaldt organisasjonsarbeidet.

*

Deretter blei kistene båret ut av kirken og til gravstedet Harland Hansen av nære slektninger, Kyrre Høydahl likeså og av medlemmer av idrettslaget. Salmen: «Her møtes alle veie».

Prost Høydahl forrettet og fore tok jordfestelsen.

Tilslutt sang forsamlingen: «O tenk når engang samles skal».

*

Hele det store følge samla seg så etterpå i Harland Hansens heim hvor alle blei rikelig bevertet.

S.J. D.